

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFŘ

ČÍSLO 9

LEDEN 2018

Uvnitř naleznete: **K**alendárium; **Z** jednání národní rady; **P**romluva gen.ministra OFM; **M**arie z Magdaly, **K**apitula a vizitace; **P**ozvánka do Poříčí; **K**alendář NBS SFŘ; **M**odlitební úmysly; **V**ýročí a další ...

Začněme, bratři, sloužit Nejvyššímu

Drazí bratři a sestry,

také si občas připomínáte a rozjímáte nad identitou Sekulárního františkána? Promluva P. Michaela Perryho, Generálního ministra OFM, na Generální kapitule SFŘ v Římě v listopadu tohoto roku, nám může pomoci ke skutečnému uvědomění si naší františkánské identity. Shrnuji alespoň několik myšlenek z poselství P. Michaela Perryho. **Naše františkánská identita** spočívá v **objetí evangelní cesty** - v upřednostnění potřeb druhých před vlastními, v objetí cesty spravedlnosti, pravdy a služby. Naše srdce má být disponováno k přijetí služby a máme sloužit druhým tím, že službou vedeme druhé. Když skutečně vedeme jiné naší vlastní službou, mnohdy to bolí, neboť takovou službou potíráme sebeprosazování a „myjeme nohy“ druhým. Náš život a naši práci podrobujeme zcela Božímu Duchu, stáváme se spolu-učedníky v Kristu, dáváme svoji veškerou energii žití do sdílení evangelního života.

Hlavním tématem Generální kapituly SFŘ v Římě byl citát z evangelia sv. Jana: „**Jako jsi poslal na svět mě, tak jsem já poslal na svět je.**“ (Jn 17, 18) Na kapitule se o svůj příběh podělil náš bratr v SFŘ Michel Versteegh z Holandska. Bratr Michel vyrostl v tradiční katolické rodině. Zůstal aktivním členem v církvi i po II. vatikánském koncilu, což v Holandsku v tom čase nebylo možné říci o mnohých mladých v církvi. Díky své zručnosti se rozhodl stát lékařem, kardiochirurgem - to znamená, že v každodenním životě vykonává operace srdce a plic. V současnosti ve svých 65 letech je jedním z nejzkušenějších kardiochirurgů v Holandsku - všechny jeho chirurgické zákroky jsou složité případy, s normálními pracovními dny 12 hodin nebo i více. Bratr Michel říká: „Moji pacienti jsou v nejzranitelnějším období života, takže mají právo, abychom jim, jako lékaři, věnovali pozornost. Jsou to bližní, ne případy. Mám pocit, že není správné jen přijít a říci pacientovi „ahoj“ či „jak se máte“ nebo postát chvíli u jeho lůžka. Ne, vezmu si židli, postavím ji vedle postele a jsem s pacientem, dokud mě potřebuje. Snažím se uvést do praxe svoji lékařskou profesi inspirovanou svatým Františkem.“ Michel a jeho žena Marianne přišli oba do kontaktu se Sekulárním františkánským řádem v roce 1997, v roce 2000 složili profes. V roce 2002 byl Michel zvolený ministrem místního bratrského společenství a v roce 2008 národním ministrem Holandska. K tomu říká: „Kdybyste měli pocit, že jsem se sebou spokojený, dovolte mně to okamžitě opravit. Naopak velmi často si opakuji slova sv. Františka

v posledním období jeho života: „Začněme, bratři, sloužit Nejvyššímu, neboť jsme zatím udělali jen málo anebo nic.“

Bratr Michel nám předložil deset klíčových rad, kterých je potřeba se držet:

Vzdělávání/znalosti/formace

Vzor/příklad

Služba podle talentu/nadání, kterým jsme obdarováni

Naše „ANO“ má být „ANO“

Závazek

Věnování/zasvěcení dne Bohu

Přecházení z evangelia do života a ze života k evangeliu

Každý člen týmu má stejnou hodnotu

Pohled na svůj začátek/povolání/ a držet si to, co jsme obdrželi

Pozvání začít znovu, každý den nanovo

O službě a františkánské identitě budeme mluvit na semináři 26. - 28. 1. 2018 v Brně. Pokud jste se ještě nepřihlásili, znovu Vás vybízím k co největší účasti i se svými duchovními asistenty.

Také připomínám praktický seminář vedený P. Eliasem Vellou 10. - 15. 2. 2018 na Velehradě na téma „Růst ve společenství“. Můžete ho nabídnout i těm, kteří mají nějakou službu vedení ve farnosti a mohl by jim tento seminář být ku pomoci a k užítku. Pozvěte je jako naše přátele, třebaže nejsou členy SFŘ.

Přeji Vám Boží milost a požehnání, radost, pokoj a vše dobré v novém roce

Vaše sestra Hana Brigita

Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán,
vládu má na svém rameni
a dostal jméno Podivuhodný rádce,
mocný Bůh, Věčný otec, Kníže pokoje.
Jeho vladařství vzroste
a pokoje nebude konce.

Iz.9, 5-6

Radostné vánoční svátky
a požehnaný rok 2018
přeje za NBS SFŘ
Hana Brigita Reichsfeld OFS

Kalendárium SFŘ

1. ledna Matka Boží Panna Maria

6. ledna Tříkrálové setkání v Černošicích

26. – 28. ledna třídenní seminář ministrů MBS, animátorů a duchovních asistentů SFŘ v Brně

2. února Uvedení Páně do chrámu

14. února Popeleční středa

10. - 15. února seminář na téma „Růst ve společenství“ s P. Eliasem Vellou na Velehradě

17. února zahájení 37. ročníku Cyrilometodějské pouti na Levém Hradci

(mše svatá v 9:30 hod. slouží provinciál františkánů Jakub Sadílek OFM)

17. února Oblastní setkání SFŘ v Jihlavě (začátek v 10:00, duchovní obnovu na téma „Pán mi dal bratry“ vede P. Eliáš Paseka OFM)

3. - 4. března dvoudenní zasedání NR SFŘ v Praze u kapucínů

16. - 17. března jarní formační seminář SFŘ v Praze v KDM

Seznam příloh Zpravodaje:

- Laetitia Vera - formační příloha
- Fotopříloha
- Oblastní setkání Jihlava
- Konference Poselství s. Elišky Pretschnerové, OSF
- Modlitby za duchovní povolání
- Seminář pro ministry MBS a duchovní asistenty
- Seminář Růst ve společenství
- Kalendář 2018

Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm.

Jan 2,32

Zápis ze zasedání NR NBS SFR v ČR

konaného dne 2. 12. 2017 v Brně u kapucínů

Přítomni: Hana Brigita Reichsfeld OFS, Jaroslav Antoš OFS, Václav Němec OFS, Luboš Kolafa OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, Markéta Strašíková OFS, Zdeňka Nečadová OFS, Jana Heroutová OFS, P. Rafael Budil OFMCap.

Omluveni: P. Karel Koblížek OFMConv., P. Antonín Klaret Dabrowski OFM

Host: Jiří Šenkýř OFS

Program jednání:

1. Zahájení – schválen navržený pořad jednání, modlitba, sdílení
2. Zprávy z vizitací a voleb v MBS
Hana Brigita Reichsfeld OFS a P. Rafael Budil OFMCap.: BaPV v MBS Milotice
Jaroslav Antoš OFS a P. Karel Koblížek: VK v MBS Čeladná a v MBS Frýdek-Místek
Luboš Kolafa OFS: BV v MBS Černošice a v MBS Příbram
Jana Heroutová OFS a P. Rafael Budil OFMCap.: BaPV v MBS Jindřichův Hradec a v MBS Třebíč, VK v MBS Liberec a Český Těšín
Markéta Strašíková a P. Rafael Budil OFMCap.: BaPV v MBS Moravská Třebová II
3. NR bere na vědomí žádost o ukončení činnosti MBS PMA Praha a doporučuje členům přejít do jiných MBS. Dle bodu 6 čl. II.1. kap. II národních stanov, navrhne NR ustaviteli MBS, aby zaniklo, klesne-li počet členů MBS s trvalou profesí pod pět. Až se tak stane, sdělí ministr MBS tuto skutečnost NR a ta následně koná jak výše uvedeno.
4. Hana Brigita Reichsfeld informovala o Generální kapitule OFS v Římě. Závěry z kapituly budou od CIOFS dodány a přeloženy do češtiny. Jarní formační seminář se bude tomuto tématu věnovat.
5. NR schválila vyúčtování za období 9 -12/2017 a rozpočet na rok 2018. (v příloze zápisu)
6. Jiří Šenkýř seznámil NR s průběžnou zprávou o revizi hospodaření SFR za období od minulé NVK SFR.
7. NR se zabývala návrhem smlouvy o převodu správy majetku a smlouvy o spolupráci při správě majetku ve věci hrobových míst a došla k závěru, že dalším krokem bude jednání NR s provinciálem OFM P. Jakubem Sadílkem.
8. NR projednávala přípravu Národní volební kapituly v červnu 2018.
9. Václav Němec informoval o podzimním formačním semináři v Brně, NR schválila předložené vyúčtování nákladů na seminář.
10. Hana Brigita Reichsfeld a Zdeňka Nečadová informovaly o průběhu Národní poutě na Sv. Hostýn. NR projednávala návrh na změnu koncepce a místa konání této pouti. NR odložila rozhodnutí na novou národní radu.
11. NR byla seznámena s přípravou semináře ministrů MBS a duchovních asistentů 26. - 28.1.2018 v Brně.
12. NR projednala přípravu semináře P. Velly: „Růst ve společenství“ 10.-15.2.2018 na Velehradě.
13. NR schválila předložený návrh Kalendáře akcí NBS SFR na rok 2018.
14. Národní rada hlasovala o účasti na mezinárodním setkání OFS v Litvě. Jednomyslně schválila zaplatit účastnické poplatky pro dva účastníky ze SFR v ČR. Jména účastníků rozhodne další NR. Registraci je nutné učinit do 1.3.2018.

15. NR schválila smlouvu s MUDr. Jitkou Krausovou ohledně vydání knihy o svatých terciářích.

16. NR jednomyslně odsouhlasila příspěvek hercům na setkání ministrů v lednu 2018. Částku odsouhlasila ve výši 2000,-

17. NR jednomyslně odsouhlasila nákup 50 ks publikace Honzy Pošťáka Pospíšila.

Ve Veselí nad Moravou

Hana Brigita Reichsfeld OFS

27.12.2017

národní ministryně

Hospodaření NR od 9. 9. do 1. 12.

příloha zápisu z NR

	9. 9. 2017	1. 12. 2017
Zůstatek pokladny hospodář	3.804,-	5.168,-
Provozní záloha sekretariát	32,-	2.630,-
Zůstatek na účtě	273.485,-	264.609,-

Příjmy od 9. 9. 2017 do 1. 12. 2017

Přijaté členské příspěvky	15.650,- Kč
Přijaté příspěvky	200,- Kč
Podzimní seminář	5.800,- Kč
Záloha 600 Kč úč. poplatek Velehrad	19.800,- Kč
Prodej publikací	270,- Kč
Připsané úroky na účtě	6,- Kč

Celkem příjmy 41.726,- Kč

Výdaje od 9. 9. 2017 do 1. 12. 2017

Pout' na Hostýn	1.814,- Kč
Podzimní seminář	10.850,- Kč
Cestovné pro členy NR	5.403,- Kč
Náklady na vedení účtu a poštovné	844,- Kč
Účast na Gen. kapitule v Římě	8.513,- Kč
Předání pomoci pro CIOFS	
od členů SFŘ	22.735,- Kč
Náklady na Zpravodaj	275,- Kč

Celkem výdaje 50.434,- Kč

Za výše uvedené období byly příjmy o 8.708,- Kč nižší než výdaje.

Ve Světlé nad Sázavou 1.12.2017

Zpracovala: hospodářka M. Strašíková

fond Dr. Noska 16.350,- Kč

účast na Velehradě 02/2018 19.800,- Kč

Rozpočet SFŘ r. 2018

příloha zápisu z NR

Příjmy

Příjmy z členských příspěvků	120.000,- Kč
příjmy z darů	5.000,- Kč
příjmy z darů na beatifikaci Dr. Noska	5.000,- Kč
prodej publikací	5.000,- Kč
příspěvky na volební kapitulu	10.000,- Kč

Celkem příjmy 145.000,- Kč

Výdaje

Volební kapitula Velehrad NR SFŘ	90.000,- Kč
Semináře jarní a podzimní	12.000,- Kč
Františkánská pout' na Hostýně	5.000,- Kč
Příspěvek do mezinár. společenství	22.000,- Kč
Cestovné pro členy NR	30.000,- Kč
Režijní náklady NR a sekretariátu	3.000,- Kč
Vydávání zpravodaje	3.000,- Kč
výdaje s beatifikací Dr. Noska	1.000,- Kč
Vydání publikace o členech SFŘ	45.000,- Kč
Kongres OFS v Litvě	10.000,- Kč

Výdaje celkem 221.000,- Kč

Rozpočet pro rok 2018 není vyrovnaný, výdaje jsou o 76.000 Kč vyšší.

Ve Světlé n. S., 1.12.2017

M. Strašíková, hospodář

Promluva Generálního ministra OFM - P. Michaela Perryho OFM

"Kdo je z vás největší, bude váš služebník. Kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen. (Mt 23:11,12)

Milí bratři a sestry v Kristu a svatém Františku, ať vám Pán dá svůj pokoj!

Slavení generální kapituly je časem hodnocení současné situace v Řádu, zkoumáním otázky identity (modlitby a bratrství), organizace (vedení a služby) a poslání (posílení vlivu evangelizačního působení ve světě, který skutečně potřebuje povzbuzení, naději, spravedlnost a pokoj a zvláštní pozornost vůči mládeži).

Jako ministra mne velmi povzbudilo, když jsem viděl tyto prvky ve vašem "*Instrumentum Laboris*". Budiž vám útěchou, že i my, v Řádu menších bratří, máme a čelíme stejným výzvám. A my, stejně jako vy, nacházíme sami sebe v návratu k výchozímu bodu našich životů: k Ježíši Kristu jako centru všech věcí, k bratrství jako svátostnému prostředku žití Evangelia a k evangelizačnímu poslání - vykročení (vyjití) s evangeliem soucitu, lásky, milosrdenství, spravedlnosti a pokoje v naši srdcích - jako hnací silou naší účasti v budování Božího království.

Jeden ze způsobů, jak číst Matoušovo Evangelium, je skrze optiku krize identity a vedení lidí. Od počátku se ti, kteří přicházejí k Ježíši, nacházejí v krizích: jak žít věrně náboženskou identitu, kterou obdrželi od svých rodičů a předků, nastupující přitom na novou duchovní cestu, jež nabízí Ježíš. Matouš upozorňuje na tyto krize tím, že předkládá příklady náboženských vůdců, kteří se více zaobírají vlastním sebeprosazením a hromaděním moci a bohatství než způsobem zavedeným Mojžíšem, jež ukazuje že pravé (autentické) duchovní vedení, které musí být založeno na pokoře, umenšování se a službě. V Matoušovi bude Ježíš následovat tu stejnou cestu: založenou na hodnotách blahoslavenství coby základních prvcích identity, služby a poslání v Ježíšově životě. Právě k těmto ideálům volá Ježíš své učedníky - skutečně nás všechny, kteří skrze křest tvoříme jedno Kristovo tělo - abychom obejmuli tuto evangelní cestu. Je to cesta, která od nás vyžaduje ochotu potříit sebeprosazování a obejmout cestu spravedlnosti, pravdy a služby, upřednostnit potřeby druhých před vlastními a kráčet ve stopách našeho Pána Ježíše Krista (srv. Mt. 16:24).

Kdosi kdysi napsal: "*Vedení je dynamický vztahový proces, ve kterém lidé působením Ducha svatého, jež je účastníkem k dosažení společného cíle ... (jež je) ... sloužit druhým tím, že naší službou druhé vedeme.*" (srov. Martin Hanna, 2006, "Co je křesťanské vedení?" https://www.andrews.edu/serveces/jack/article_archive/1_1_summer_2006/2_christians_leadership.pdf)

Vedení je tedy celé o identitě: je založené na zkušenosti s živým Ježíšem, na podrobení našich životů a naší práce Božímu Duchu.

Vedení je dynamické: neznamená pouze opakování toho, co se v minulosti dělalo, bez ohledu na to, jak dobře to fungovalo. Časy se mění; jsou nutné změny; a proto se také musí měnit způsoby vedení tak, aby oslovovaly lidi, kteří žijí dnes. Princip změny také ukazuje na prvek, který často schází v našem osobním a bratrském životě a také v našich apoštolských, evangelizačních aktivitách - totiž dynamiku. Křesťanští učedníci - a všichni františkáni - jsou povoláni k aktivitě, dynamice, zapojení. Jsme povoláni dát veškerou svou energii žití a sdílení evangelního života s vášní, radostí a nadějí.

Vedení (vůdcovství) je vztahové: nikdo nemůže fungovat jako ostrov, shromažďovat veškeré pravomoce a službu jen pro sebe. A přesto: Jak často sami sebe činíme centrem všeho a nenecháváme žádný prostor pro ostatní! Naopak vedení (vůdcovství) v Ježíšově duchovním společenství a v bratrských společenstvích vytvořených svatým Františkem tkví ve vytváření synergie, ve službě druhým sdílením odpovědnosti a přesvědčováním ostatních, že "jsme v tom všichni společně". Skutečně duchovní společenství je podněcováno vůdcovským vedením v bratrských společenstvích vašeho i mého řádu tím, že připomíná každému členu jeho autentickou evangelní identitu: spolu-učedníky a spolu-misionáře v Kristu, jak papež František jasně vyjádřil ve svém Apoštolském listu "Evangelii Gaudium" (viz odst. 21, 24 a další).

Dalším důležitým prvkem křesťanského vedení, který vychází ze čtení Evangelia, je žití víry v konkrétních skutcích. Pro svatého Františka, který nejprve zakusil a pak hlásal radostnou zvěst, nebyl život mistrovstvím výmluvných slov a vytvořením dlouhého souboru obtížných pravidel a podpůrných struktur, jakkoliv důležité by mohly být. Spíše vcházením do hluboké a trvalé zkušenosti evangelního života, jež je stále se opakujícím poznáváním, jak sedět společně u Ježíšových nohou a učit se od Pána. Je začleněním hodnot Božího království do všech aspektů našeho života, aby nebyla žádná oblast v nás ponechána nedotčenou nebo nenarušenou. Mohu říci, že obejmout evangelní způsob života znamená, že se staneme ne-klidnými! Být neklidný je jiný způsob, jak říct, že jsme „probuzeni z našeho uspokojení“, „otřesení v naší jistotě“ a jsme puzeni znovu vydat **své životy do úplné závislosti na Ježíši**. To nás opakovaně vede k tomu, abychom znovu nastoupili opravdový život "pokání", ke kterému sv. František zavolal každého z nás. Právě v objetí způsobu života v takovém světě, který je otevřený novosti činnosti Ducha Božího, jsme proměňováni ve skutečně hledající a znovu se učící, co to znamená následovat Ježíše a sdílet jeho poselství lásky a milosrdenství se všemi, zejména s těmi, jejichž lidskost byla narušena – s přistěhovalci, s bratry a sestrami trpícími násilím a chudobu. Znovu se učíme, co znamená obejmout ohrožené životní prostředí, stvoření, svědčit o integritě života. Na rozdíl od všeobecného názoru, pokání a jednoduchost života nám nabízí způsoby pro přijetí větší zkušenosti - proměňující, tvořivé, dynamické, nadějné a radostné zakoušení živosti v Pánu Ježíši - jakožto žen a mužů žijících život evangelia.

Bratři a sestry, jsme těmi, kdo byli povoláni k uzdravení a obnovení vzájemné víry ve světě, který je roztržen (srv. Malachiáš 2: 8-10). Kéž otevřeme svá srdce a dovolíme sami sobě, aby nás Ježíš obejmul, objímající přitom jeden druhého a zaujímající postoj těch, kteří "myjí nohy" jeden druhému, celému lidstvu, celému stvoření! " Začneme..."

Překlad z angličtiny a korekce: Marie Magdalena Janáčková, Markéta Kubešová, Ludmila Holásková, Hanna Brigita Reichsfeld

8.listopadu 2017

Marie z Magdaly

Od evangelisty Lukáše / Lk 6, 12 – 16/ víme, že Ježíš se nejprve celou noc modlil a poté si vybral dvanáct mužů, kterým dal jméno apoštolové. V osmé kapitole pak ve verších 1 – 3 mluví o tom, jak Ježíš hlásal radostnou zvěst o Božím království a že „bylo s ním oněch dvanáct a také některé ženy, jež byly uzdraveny od zlých duchů a z nemocí: Marie, zvaná Magdalská, z níž vyšlo sedm démonů, Jana, manželka Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které je podporovaly ze svého jmění.“ To, že v Ježíšově doprovodu byly také ženy, bylo v tehdejší době revoluční, až skandální. Galilejské ženy se staly základem církve stejně jako galilejští mužové. Co víme o Marii z Magdaly? Víme, že pocházela z městečka Magdala u Galilejského jezera a že ji Ježíš uzdravil. Nevíme, o jakou nemoc šlo nebo zda se jednalo o obrácení, které jí dalo smysl života. Nevíme, zda byla vdaná nebo vdova, zda měla děti nebo neměla, ale víme, že byla bohatá a sponzorovala Ježíšovo veřejné působení. Účastnila se Ježíšova vyučování i zázraků. Marie z Magdaly, spolu s dalšími ženami a mladičkým Janem, stála pod křížem. Ženy a děti byly bezvýznamní, a tak se ani vojáci nenamáhalo je odehnat nebo ztrestat pro nesouhlas s popravou. Marie viděla, kam byl Ježíš pohřben, a jako jedna z mála lidí znala místo jeho hrobu, neboť v dané lokalitě bylo hrobů víc. V neděli časně ráno byla první u hrobu, jak píše Jan ve dvacáté kapitole. Když zjistí, že je hrob prázdný, běží pro Petra. Petr s Janem se utíkají podívat, co se stalo, ale v rozpacích odchází od hrobu. Marie z Magdaly však zůstává a pláče. Osloví ji nějaký muž, což samo o sobě bylo neobvyklé a nepatřičné. Marie se domnívá, že je to ně-

kdo, kdo sem, na políčka mezi hroby, chodí pracovat. Ten člověk s láskou a něhou ji osloví jejím jménem „Marie!“ Ona se obrátí, pozná Ježíše a zvolá „Rabuni“, což znamená „Mistře“ nebo také oslovení Boha v modlitbě, „můj Pane“, můj Bože“. A vzkříšený Ježíš jí dává úkol, nové životní poslání – jdi k mým bratřím a zvěstuj jim, že žijí a vystupují k Bohu Otcí. O letnicích se Marie z Magdaly modlí spolu s ostatními, muži i ženami a přijímají Ducha svatého.

A co se dělo dál? Tam už Písmo mlčí. Usuzovat můžeme podle dochovaných jiných pramenů. Petr se ujal vedení církve. Když zemřel, přešel jeho úřad na jeho nástupce a tak je tomu dodnes. Kde ale skončilo poslání Marie z Magdaly? Bylo to poslání jednorázové, osobní, které zaniklo její smrtí? Kdo je od té doby apoštolkou apoštolů? Marie Magdalská „z nebe“ nebo mnohé ženy všech časů? V historii církve jméno a úcta k Marii Magdalské nevymizely. Gnostické texty se jejího jména chopily zřejmě pro její domnělé původní povolání prostitutky a použily ji pro své zájmy. Církevní Otcové, lidové legendy i františkáni ji také považují za veřejnou hříšnici a ctí ji jako vzor kajícnice. Ale o jejím poslání – být apoštolkou apoštolů – se mlčí. Přesto se v historii objevují silné ženy, které plní její povolání, jako byla Kateřina Sienská, Brigita Švédská, Anežka Česká, Edita Stein. V druhé polovině 20. století se po velkém společenském úsilí začíná měnit pohled na ženu a i církve potvrzuje důstojné postavení ženy. Přichází doba Marie z Magdaly a začíná se naplňovat její poslání. Ženy učí teologii, zapojují se do pastorační práce, vedou církevní instituce. Papež František povýšil liturgickou oslavu Marie z Magdaly z památky na svátek. Zvolna se odstraňuje podřadné postavení ženy ve společnosti a v církvi. Kde se v minulosti stala chyba? Zdá se mi, že problém je ve čtvrtém století, kdy stát splynul s církví. A stát získal převahu. Převážily světské postoje k ženám, které společensky i právně považovaly ženu za člověka druhé kategorie. Dnes se konečně otevřel prostor pro naplnění poslání Marie z Magdaly a záleží na všech věřících ženách, jak se k této výzvě postaví. A protože každá rodina je domácí církev, je zvláště tam potřeba hlásat radostnou zvěst o Vzkříšení Krista.

Modleme se:

Marie z Magdaly, ty jsi žila ve společenství Ježíše, Marie, apoštolů a mužů i žen z Galileje. Podíleli jste se na Ježíšově působení. Tobě Ježíš změnil život a tys šla za ním. Ty jsi stála u kříže a spolutrpěla s Ježíšem. Zнала jsi místo jeho hrobu. Tobě se Ježíš zjevil jako první a poslal tě zvěstovat skutečnost, že žije. Ty jsi spojena se Vzkříšeným, ty jsi jeho ohlašovatelka. Jsi apoštolka apoštolů. Byla jsi při seslání Ducha svatého. Jsi pilířem církve. Voláme tě na pomoc: říkej nám, kým pro tebe je Ježíš, se kterým žiješ ve společenství svatých. Amen.

Doporučená literatura:

Giorgio Maria Carbone: Marie Magdalská, vydalo KNA v roce 2008

Jiří Šenkýř, listopad 2017

Z kapitul a vizitací

Liberecká volební kapitula

3. října jsem byla na severu Čech, abych se zúčastnila jednak volební kapituly a jednak tranzitu v kostele sv. Antonína Paduánského. Po dlouhé, ale příjemné cestě mě na autobusovém nádraží čekala ministryně zdejšího MBS Hana Kolářová, která mě autem povozila po krásách Liberce. Nejvíce mě zaujaly velké výstavné a krásně renovované vily, kostely a samozřejmě velmi známá radnice.

Poté jsme jeli ke kostelu sv. Antonína Paduánského v Ruprechticích, který je duchovní základnou zdejšího společenství. Při kostele sídlí bratři prvního řádu františkánů a velice nedávno zde byl otevřen tzv. Dům přijetí, který slouží k ubytování pro ty, kdo chtějí strávit několik dní v klidu a rozjímání a kde se také členové MBS scházejí. Klášter se také může chlubit zbrusu novou kaplí, zasvěcenou Stigmatizaci sv. Františka. Je to nádherná, moderně vybavená místnost, prosvětlená a architektonicky velmi zajímavá. Duch a spiritualita sv. Františka jsou tady téměř hmatatelně přítomné.

Obřad tranzitu proběhl v kostele a velmi mě zaujal. Na zemi byl hábit jednoho z bratří, obklopen svíčkami a přímo na hábitu bylo 5 červených kahánků, které symbolizovaly 5 ran na těle sv. Františka. Setkala jsem se s tím poprvé, ačkoliv i některá jiná společenství mají tento zvyk. Při tranzitu jsme se modlili a zpívali. Vyvrcholením byla modlitba 5 Otčenášů, při které jsme měli vztažené ruce k nebi. Skutečně velký a nezapomenutelný zážitek.

Při zahájení kapituly nás bylo velmi málo a čekali jsme na páteho terciáře, abychom mohli obsadit všechny služby. Mám velkou radost, že poslední bratr složil profes nedávno, stejně jako manžel nynější ministryně, protože tak mezi nás přibyli velmi schopní členové. Když doběhl poslední bratr ze zaměstnání, zahájili jsme volby. Byla to nejrychlejší volební kapitula, kterou jsme doposud zažila, ale proběhla ve vzájemné shodě za přítomnosti duchovního asistenta a ke všeobecné spokojenosti. Byla to také moje první volební kapitula, kde převládali mezi členy MBS muži. Povíдали jsme si o nejrůznějších záležitostech a radost jsem měla i ze setkání s bratrem Františkem Chloubou, který se stará o náš Zpravodaj s ostatními členy redakčního týmu.

Noc jsem strávila v Domě přijetí, v pětilůžkovém pokoji, kde jsem si mohla vybrat postel. V kuchyňce jsem si mohla uvařit kávu nebo čaj, výhled z okna byl nádherný, hlavně v kuchyňce.

Ráno jsem odjela do Jihlavy a děkovala jsem Bohu i sv. Františkovi za krásné chvíle strávené s libereckým společenstvím.

Jana Anežka Heroutová OFS

Trojazyčná bratrská a pastorační vizitace

Po roce jsem opět zavítala do Českého Těšína. Je to z Jihlavy dost dlouhá cesta, ale na rozdíl od cesty na volební kapitulu proběhla hladce bez zpoždění. Na nádraží mě velmi srdečně uvítala ministryně zdejšího MBS Marie Szoltysová. Je to zbožná a obětavá žena. Mám pocit, že by pro své sestry a jednoho bratra ze společenství, ba i pro spoustu dalších bližních dovedla i do ohně skočit.

Pastorační vizitaci vykonal P. Karel Koblížek OFMConv., který umí perfektně polsky, takže má ke zdejšímu regionu ten nejlepší vztah. V budově vedle kostela Nejsvětějšího srdce Ježíšova jsme se sešli sestry, bratr vizitátor a duchovní asistent zdejšího MBS P. Jonatan OFMConv., který mluvil pouze polsky. Jinak se mluvilo opět trojazyčně – polsky, česky a „po našem“. Jediný bratr, který je členem MBS, nemohl na

vizitaci přijít, takže nadále budu mluvit jen o sestřích.

Společenství je složeno, až na výše zmíněného bratra, převážně z dříve narozených žen, které vynikají zbožností a obětavostí. Zpráva o činnosti byla opět tak vyčerpávající, že jsem si připadala trochu zbytečná a nějaké další zjišťování podle osnovy vizitace bylo velice jednoduché - vlastně toho bylo velmi málo, co bych měla ještě zjišťovat. Duchovní asistenti si velmi rozuměli nejen proto, že oba mluvili polsky, ale bylo vidět, že jejich hovor probíhá v duchu vzájemné úcty a sympatie.

Velmi krásný zážitek se dostavil, když jsme šli po mši svaté již za tmy do bytu sestry ministryně. Potkali jsme skupinu iránských křesťanských imigrantů. Starší pán pracuje příležitostně jako truhlář, mladá žena se stará o dvě malé děti asi 4 a 2 roky a její manžel odešel za prací jinam. Všichni bydlí v jednom rodinném domě, který jim českotěšínské věřící poskytli, ale jsou tam i další imigranti a tak je málo místa, a těšínské shánějí ještě jedno bydlení. Sestra se s nimi pustila do hovoru, trochu už ovládají polštinu. Co můj krásný dojem trochu zkazilo, bylo její vyprávění o tom, že se ne všichni věřící z jejich farnosti zachovali vstřícně k této skupině lidí, která si hodně vytrpěla. Sestry z MBS se ale snaží pomáhat. Imigranti mají jednou v týdnu mši svatou a setkání, na které šli právě, když jsme je potkali.

Přenocovala jsem u sestry Marie a ráno jsem si vyslechla breviář v polštině. Potom jsme šli na výlet do zahraničí a v Polském Těšíně jsme byly na mši v kostele Svaté Marie Magdalény. Šli jsme necelou půlhodinu pěšky. Dostala jsem i velký balíček typicky polských karamelů, zvaných Krowki.

Téměř sedmihodinová cesta domů s trojím přeseďáním proběhla dobře. Jen v Jihlavě mi moje páteř řekla, že musím na takovou krásnou cestu zase chvíli počkat.

Jana Anežka Heroutová OFS

Třebíčské vizitace

Starobylé město Třebíč je od Jihlavy „co by kamenem dohodil“. Ministryně Štěpánka Blažková mě však čekala na nádraží, protože jsem ji v mailu ujistila o svém orientačním nesmyslu. Z nádraží jsme šly na faru ke kostelu Proměnění Páně. Tam jsme probraly mnoho písemností a zjistila jsem, že jsou vedeny s příkladnou pečlivostí. Co mě však hrozně mrzelo, byla moje neomalenost. Dopustila jsem se totiž příšerného trapasu. Znáte staré české rčení, že něco stojí „za starou Blažkovou“? No, a mě toto rčení vylétlo v nějaké souvislosti z pusy. Vedle mě však seděla sestra Blažková. Opravdu nejde popsat, jak strašně jsem se styděla. Sestra se však ve své velkorysosti jen zasmála a ještě mi povídala, že které pohádky toto rčení vyšlo.

Pak se začali scházet bratři a sestry a přijel i pastorační vizitátor P. Rafael Budil OFM Cap., kterého doprovázel i bratr kapucín Dominik z Brna. Následovala mše svatá s krásnou homilií, kterou sloužil bratr Rafael. Kostelíček je krásný, poměrně jednoduchý, s barokní výzdobou a má velikou výhodu, že v něm není velká zima.

Jelikož jsme se sestrou Štěpánkou probraly mnoho záležitostí předem, proběhla bratrská i pastorační vizitace velmi dobře a poměrně rychle. P. Rafael potom vyprávěl svůj velmi zajímavý zážitek se zázračným uzdravením. I bratr Josef Janoušek velmi zajímavě vyprávěl a já jsem velmi ráda poslouchala, protože jsem ke konci vizitace byla dost unavená.

Byla již tma, když jsme se začali rozcházet a sestra ministryně mě opět pečlivě dovedla na nádraží, abych náhodou nezabloudila, což věřte, nevěřte, by se mohlo stát. Poseděly jsme ještě v čekárně, vlak přijel přesně a já jsem byla co by dup v Jihlavě.

Jana Anežka Heroutová OFS

Jarní formační seminář 16. - 17. 3. 2018 v Praze

Křesťanský domov mládeže a školní jídelna u sv. Ludmily (KDM)

Program semináře:

Pátek 16. 3. 2018:

16.30 – mše svatá v kostele Sv. Ludmily na nám. Míru

18.00 – večere v jídelně KDM

19.00 – nešpory ve společenském sálu KDM

19.30 – sdílení (společenský sál KDM)

21.00 – kompletář (společenský sál KDM)

21.30 – adorace (kaple KDM)

22.00 – noční klid

Sobota 17.3.2018:

6.45 – ranní chvály (společenský sál KDM)

7.00 – snídaně v jídelně KDM (dle individuálních objednávek)

8.00 – program a jednání kapituly SFŘ v Římě 2017 (NM)

8.45 – přestávka

9.00 – Závěry generální kapituly SFŘ v Římě (NM)

9.45 – přestávka

10.15 – promítnutí závěrů generální kapituly do života našeho NBS SFŘ (NM)

11.00 – přestávka

11.15 – diskuse k závěrům generální kapituly

12.00 – Anděl Páně

12.30 – oběd v jídelně KDM

13.30 – setkání s NR (dotazy, připomínky, diskuse)

15.00 – závěr a požehnání

Účastníci formačního semináře **si zajišťují snídani a ubytování sami na KDM (hostel@kdm.cz)**, svou účast sdělí formátorovi NR spolu s požadavkem na zajištění páteční večere či sobotního oběda nejpozději **do 25.2.2018 na e-mail: petrvaclav@centrum.cz**

Stránky KDM: www.kdm.cz

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR spolu s farností Poříčí nad Sázavou

vás srdečně zve na 83. tradiční Pout' k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou v sobotu 21. dubna 2018

Pout' se koná vždy kolem výročí smrti Dr. Františka Noska (1886 -1935); františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře.

Program pouti:

15.00 hod. mše svatá za dr. F. Noska v kostele sv. Havla (u řeky)

16.00 hod. modlitba u hrobu dr. Noska na hřbitově u kostela,

16.15 hod. setkání poutníků na faře.

Spojení vlakem (v Čerčanech se přestupuje):

13.05	13.35	Praha hl.n.	17.52	18.22	18.52	19.22
13.58	14.28	Čerčany	17.00	17.30	18.00	18.30
14.05		Čerčany				18.05
14.08		Poříčí n.S.				18.01

Poznámky:

a) Jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km.

c) Zpět je možno jet i přes Davli: z Poříčí v 16.39, v Praze-Braníku 18.18, v Praze hl.n. 18.35 hodin.

d) Zastávka v Poříčí n.S. je na znamení.

e) Na tratích bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich informační službu na tel. 221 111 122.

f) Bližší informace o pouti: muller.miloslav@centrum.cz, tel. 272 765 083, mobil 732 744 953

KALENDÁŘ NBS SFŘ v ČR pro rok 2018

6. ledna	Tříkrálové setkání v Černošicích
26. – 28. ledna	třídenní seminář ministrů MBS, animátorů a duchovních asistentů SFŘ v Brně
10. - 15. února	seminář na téma „Růst ve společnosti“ s P. Eliášem Vellou na Velehradě
17. února	zahájení 37. ročníku Cyrilometodějské pouti na Levém Hradci (mše svatá v 9:30 hod. slouží provinciál františkánů Jakub Sadílek OFM)
17. února	Oblastní setkání SFŘ v Jihlavě (začátek v 10:00, duchovní obnovu na téma „Pán mi dal bratry“ vede P. Eliáš Paseka OFM)
3. - 4. března	dvoudenní zasedání NR SFŘ v Praze u kapucínů
16. -17. března	jarní formační seminář SFŘ v Praze v KDM
21. dubna	pouť ke hrobu br. Dr. Františka Noska v Poříčí nad Sázavou (mše svatá v 15:00 hod.)
8. května	oblastní setkání na Svaté Hoře v Příbrami
17. května	oblastní pouť do františkánského kláštera Hájek u Prahy 17. ročník (Zahájení v areálu kláštera sester benediktýnek v Praze na Bílé Hoře v 9:00)
19. května	oblastní setkání SFŘ na Sv. Antonínku
19. května	konference Poselství a výzvy života Služebnice Boží Elišce Pretschnerové OSF v Hradci Králové
26. května	zasedání NR – příprava NVK – v Brně u kapucínů
2. června	Mariánská pouť Prahou (280. ročník) zahájení v 10:00 mší svatou na Hradčanech u kapucínů
8.-10. června	Národní volební kapitula na Velehradě
1. července	Kající pouť SFŘ na Sv. Antonínku (mše svatá v 10:30 hlavní celebrant P. Pavel Uhřík OFM Cap.)
4. - 5. července	Dny lidí dobré vůle na Velehradě - stánek s prezentací SFŘ
19. – 22. července	duchovní obnovu v klášteře kapucínů v Olomouci se sestrou Lucií Cincialovou, představenou Kongregace milosrdných sester III. Řádu sv. Františka v Opavě
17. srpna	mše svatá za P. Aloise Moce OFM v kostele Panny Marie Sněžné v Praze v 18:00 (22. výročí úmrtí)
20. - 26. srpna	setkání CIOFS a YOUFRA v Litvě v Kaunasu
25. srpna	poslední etapa 37. ročníku CMP (8 km). Zahájení v 8.00. u kostela sv. Václava v Boršicích. Závěrečná mše svatá v 11.30 na Velehradě.
14. - 15. září	Františkánská národní pouť na Sv. Hostýn
22. září	Oblastní pouť na Hrádek u Vlašimi (mše svatá v 11:30)
7. října	oblastní setkání SFŘ na Sv. Antonínku

UZÁVĚRKA Zpravodaje NBS vždy týden po zasedání NR

Úmysly našich modliteb v roce 2018

Milí přátelé, sestry a bratři v rodině Sekulárního františkánského řádu!

Zajistě se všichni rádi a často modlíme, ve společenství i o samotě – růženec, breviář apod. Ale chceme mít i zvláštní společnou modlitbu – už pro ten milý pocit, že patříme do stejné duchovní rodiny. Tak vznikla před časem myšlenka, abychom se na dálku spojili v modlitbě ve stejný den a stejný čas. Bylo tehdy stanoveno, že to bude každá středa v době od 20. do 21. hodiny. (Kdo by nemohl nebo zapomněl, může se ovšem modlit i v jiný čas.)

Zkusme v roce 2018 tuto myšlenku ještě prohloubit:

Předkládám vám společná témata modliteb pro každý měsíc nadcházejícího roku. Jsou uvedena citátem z Písma a krátkou myšlenkou pro rozjímání. K českým citacím je připojeno znění originálu v bibli. Písmo svaté bylo ve starověku napsáno zčásti hebrejsky, zčásti antickou řečtinou, tedy jazyky dnes vymřelými. Tyto jazyky však stále mají svou tajemnou krásu, neboť nás vracejí do dob, kdy slovo Boží takto znělo v Šalomounově chrámu a v prvokřesťanských komunitách. Snad aspoň těch pár slov v biblické řeči nás v duchu vrátí do nejstarších dob naší víry.

Nad vybraným slovem Písma se zamyslíme a své rozjímání podložíme tichou modlitbou. Velmi vhodná je modlitba dvanácti otčenášů, což je stará františkánská tradice, starší než růženec. Rituál SFŘ ho doporučuje jako jednu z liturgických modliteb a označuje ho za „tradiční formu modlitby františkánských terciářů“ (viz Dokumenty SFŘ str. 189).

Tuto chvíli rozjímání a modlitby nakonec ukončíme závěrečnou krátkou modlitbou zde uvedenou. (Takto by bylo možno modlit se i na setkání místního bratrského společenství, ale je dobré zachovat rozjímavý charakter modlitby. Ve společenství je možno doplnit i vhodnou píseň.)

Leden 2018

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. (Gen 1,1)

BERÉŠÍT BÁRÁ ELOHÍM ÉT HAŠÁMAJIM VEÉT HÁÁREC

(Slova, kterými začíná Písmo svaté. Ukazují nám Boha jako Tvůrce všeho. Jeho dílem je vesmír, světlo, nebesa, andělé na nebesích, naše planeta s celou svou krásou, a především člověk a naše nesmrtelná duše. Slova Písma nám otvírají pohled na svět jako duchovní zahradu podle Božího řádu.)

Požehnaný jsi náš Bože, neboť z tvé ruky vyšlo všechno stvoření a všemu jsi dal řád, který naše oči mohou vidět a naše mysl nad ním může žasnout. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Únor 2018

Nepřišel jsem povolávat spravedlivé, ale hříšníky. (Mk 2,17)

ÚK ELTHON KALESAI DIKAIÚS ALLA HAMARTÓLÚS

(Ježíš toto řekl na hostině v domě Léviho, obklopen lidmi dobrými i hříšnými. Jako farizeové, tak i my býváme v pokušení rozdělovat své bližní na dobré a špatné, spravedlivé a hříšné. A samozřejmě víme, kam zařadit sami sebe. Nebud' me takoví. V každém člověku chtějme spatřit ten plamének dobra, skrytý v jeho duši. V době postní očist'ujme svou duši od hříchu, ale i své oko od pohrdavého pohledu na druhé.)

Dobrý Bože, soudce spravedlivý a milosrdný, v této době postní chceš, aby naše oči byly otevřené pro bolesti a strasti našich bližních, abychom v nich znovu spatřili děti Boží a litovali všeho, čím jsme se

provinili proti lásce k bližnímu. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Březen 2018

Maria řekla: Jsem služebnice Páně, at' se mi stane podle tvého slova. (Lk 1,38)

EIPEN DE MARIAM: IDÚ HÉ DÚLÉ KYRIÚ, GENOITO MOI KATA TO RHÉMA SÚ

(Panna Maria přijala slova anděla v době, kdy sama byla dospívající dívkou s vlastními životními plány. Stvořitel jí určil novou cestu. Vzpomeňme i my na ty chvíle vlastního života, kdy Bůh změnil naše lidské plány a obrátil naši cestu k jinému cíli.)

Dobrý Bože, který jsi nám na křižovatkách života ukazoval pravou cestu; prosíme, ukazuj ji i naší mládeži, která prožívá bolesti svého dospívání a hledá cestu vlastního života. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Duben 2018

Byl jsem mrtev a hle, jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. (Zj 1,18)

EGENOMÉN NEKROS KAI IDÚ ZÓN EIMI EIS TÚS AIÓNAS TÓN AIÓNÓN KAI ECHÓ TAS KLEIS TÚ THANATÚ KAI TÚ HÁDÚ

(Ježíšova smrt za lidstvo a jeho vzkříšení jako znamení naděje, to jsou úhelné kameny naší víry. Připomínáme si je v každé modlitbě a každou mši svatou chápeme jako zpřítomnění Ježíšovy oběti na kříži. Ale každá zbožná myšlenka může v našem životě zplanět, stát se pouhým slovem. Ať o těchto velikonocích se naše víra znovu rozhoří jako oheň v srdci a světlo v očích.)

Dobrý Bože, vlej nám opět oheň pravého Ducha svatého, aby naše srdce planulo novou touhou žít svoji víru v plnosti a nadšení. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Květen 2018

Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá. (Lk 22,20)

TÚTO TO POTÉRION HÉ KAINÉ DIATHÉKÉ EN TÓ HAIMATI MÚ TO HYPER HYMÓN EKCHYNNOMENON

(Svátost nejsvětější nás spojila a bude nás spojovat do konce našich životů přes hranice věků až do dne, kdy lidstvo bude moci spatřit Krista, přicházejícího ve slávě. V kalichu se mísí víno – plod lidské práce, a voda - dar země. V síle Ducha svatého se tyto dary stávají krví nejsvětější, pečetí smlouvy Nového zákona.)

Bože, děkujeme ti za tento dar, toto posvátné znamení přítomnosti tvého Syna mezi námi, které nás spojuje s generacemi minulými i budoucími až do dne, kdy on sám přijde ve slávě. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Červen 2018

Malchisedek, král Salemu, přinesl v obět' chléb a víno, neboť byl knězem Boha Nejvyššího. (Gen 14,18)

MALKÍCEDEK MELECH ŠÁLÉM HÓCÍ LECHEM VÁJÁJIN VECHÚ KOHÉN LEÉL ELJÓN

(Malchisedek – pohanský kněz, který uctívá Boha tak, jak ho ve své duši poznal a přináší mu oběti, které jsou předznamenáním svátosti oltární. Je to znamení, že v našem světě žijí ti, kteří Boha upřímně hledají a také ho nacházejí, neboť Bůh jejich hledání vidí a dává se jim poznat.)

Požehnaný jsi, náš Bože, který otvíráš srdce těch, kdo nepoznali Ježíšovo evangelium, ale touží po poznání pravdy a jdou za hlasem svého svědomí. Požehnaný jsi, Bože, navěky.

Červenec 2018

Nestydím se za evangelium: je to moc Boží a spasení pro každého, kdo věří. (Řím 1,16)

Ú GAR FRAISCHYNOMAI TO EUANGELION, DYNAMIS GAR THEU ESTIN EIS SÓTÉRIAN PANTI TÓ PISTEUONTI

(My všichni máme s hrdostí hlásat světu poselství evangelia, ať je to vhod či nevhod. Naši modlitbu však potřebují zvláště ti, kteří uposlechli hlas Ducha a spojili svou vlastní cestu ke spáse se službou věřícímu lidu: řeholní bratři a sestry, kněží, biskupové, papež. Mnozí jsou na okraji společnosti, neboť svět jejich úsilím pohrdá. Prosme Pána, ať jejich nadšení nevychladne, ať nacházejí radost ze svého rozhodnutí, zasvětit se Bohu.)

Bože, poslání, které tvůj Syn svěřil apoštolům, to v církvi stále trvá a stále je potřebné; dej, prosíme těm, kteří tomuto poslání zasvětili své životy, ať vytrvají a nacházejí radost z plodů svého úsilí. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Srpen 2018

Jsi povznesen až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí je tvá sláva. (Žl 57,12)

RÚMÁH AL ŠÁMAJIM ELOHÍM AL KOL-HÁÁREC KEVÓDECHÁ

(Mysleme na ty, kteří víru nenašli nebo ji opustili. Všechno jsou to Boží děti, neboť Bůh dává slunci své lásky svítit na každého. Nám pak ukládá, abychom v nich viděli své bratry a vážili si jejich životních ideálů a cest.)

Bože, tobě patří všichni lidé a všichni jsou tvou slávou, i ti, kteří tě nevidí a proto v tebe nevěří; dej, ať konají dobro a následují hlas svého svědomí a ať se s tebou jednou setkají na věčnosti. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Září 2018

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili našeho Otce v nebesích. (Mt 5,16)

HÚTÓS LAMPSATÓ TO FÓS HYMÓN EMPROSTHEN TÓN ANTHRÓPÓN, HOPÓS IDÓSIN HYMÓN TA KALA ERGA KAI DOXASÓSIN TON PATERA HYMÓN TON EN TOIS ÚRANOIS

(Světlo a tma... Na mnoha místech evangelia se mluví o světle. Je to metafora pro člověka, který žije podle svého svědomí, ale žije také láskou k druhým a touhou předávat jim svou naději. Jsme takoví? Stále si připomínejme, že v Božím domě jsme služebníci, kteří čekají na svého Pána.)

Bože, tento svět je nemocen lidským sobectvím a pýchou; dej, ať ti, kdo upřímně přijali světlo evangelia, vnášejí do světa smíření, pokoj, mír a radost; dej, ať i my, přes všechny své nedokonalosti, k těm nositelům světla patříme. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Říjen 2018

Maria to všechno ve svém srdci uchovávala a rozvažovala o tom. (Lk 2,19)

MARIAM PANTA SYNETÉREI TA RHÉMATA TAUTA SYMBALLÚSA EN TÉ KARDIÁ AUTÉS

(Boží slovo mluví k nám s velkou mocí, ale staví před nás i velká tajemství víry. Člověk pravé víry dokáže uchovávat v srdci i to, co nedokáže svým intelektem pochopit. Víra je mystériem, které člověk poznává jen postupně díky osvícení Duchem. Plný obsah velkých tajemství víry se nám odkryje až na věčnosti.)

Bože, matka tvého Syna je nám vzorem života víry; dej, ať podle jejího příkladu uchovááme ve svém srdci vše, co nám Syn odkázal, ať o tom přemýšlíme a hledáme smysl jeho evangelia v proměnách našeho světa. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Listopad 2018

Zde nemáme trvalý domov, ale vyhlížíme ten, který přijde. (Žid 13,14)

Ú GAR ECHOMEN HÓDE MENÚSAN POLIN ALLA TÉN MELLÚSAN EPIZÉTÚMEN

(Jak běží náš život, tak myšlenka na jeho konec je pro nás stále tísnivější. Je břemenem našeho života a toto břemeno nelze odhodit. Lze jenom stále znovu obnovovat naději, kterou nám dává dar víry – že konec lidského života bude vznešenou proměnou, při níž naše duše dospěje do Boží náruče.)

Požehnaný jsi, náš Bože, který nás vedeš všemi radostmi a strastmi života, jsi s námi ve dnech jasu i v nocích životních temnot, a ty jediný ve své moudrosti víš, kdy se naše pozemská cesta naplní. Požehnaný jsi, náš Bože, navěky.

Prosinec 2018

Já jsem alfa i ómega, první i poslední, začátek i konec. (Zj 22,13)

EGÓ TO ALFA KAI TO ÓMEGA, HO PRÓTOS KAI HO ESCHATOS, HÉ ARCHÉ KAI TO TELOS

(Apokalypsa svatého Jana uzavírá kánon Písma svatého. V Janově mystickém vidění nám odkrývá obrazy dramatu, kterým lidstvo bude podrobeno. Ale slova ze závěrečné části jsou slovy naděje, neboť v koloběhu času se vyjevují Boží úmysly. Na konci zazáří obraz nebeského Jeruzaléma jako vyvrcholení cesty lidstva. Končí rok a čekáme na další. Ať žijeme ve víře, že Pán je svrchovaným vládcem času, v jehož koloběhu se projevují věčné Boží úmysly.)

Bože, chystáme se vstoupit do dalšího roku našeho života; dej nám, ať žijeme ve víře, že ty jsi svrchovaným pánem času, pánem začátku a konce lidských dějin i našich vlastních životů. Požehnaný jsi, Bože, navěky.

Pro své sestry a bratry v Sekulárním františkánském řádu sestavil:

Jaroslav Antoš, zástupce národní ministryně

Pokoj a dobro!

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR,

Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

[htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)

VÝROČÍ PROFESE V I. ČTVRTLETÍ 2018

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	Výročí Profese
Jihlava	Korbela	Josef	Petr	25.01.1968	50
Příbram	Holečková	Růžena	Josefa	20.01.1973	45
Šternberk	Mejzlíková	Božena		04.02.1983	35
Praha - Krč	Horáková	Miroslava	Jana Františka de Chantal	13.02.1983	35
Praha PMS	Kateřináková	Ludmila		15.02.1983	35
Praha Spořilov	Míčková	Marie	Anežka	08.02.1988	30
Třebíč	Janoušek	Josef	Pio	17.01.1993	25
Český Těšín	Bárteczek	Czeslav	Ludvik	18.03.1993	25
Jablunkov	Swierczková	Aniela	Marie	19.03.1993	25
Kroměříž	Cinciala	František		19.03.1993	25
Jablunkov	Puczoková	Maria	Faustina	19.03.1993	25
Jablunkov	Slowiaczková	Maria	Terezie	19.03.1993	25
Jablunkov	Waclawková	Frantiszka	Marie	19.03.1993	25
Jablunkov	Ciencialová	Anna		19.03.1993	25
Jablunkov	Lysková	Anna		19.03.1993	25
Jablunkov	Niedobová	Anděla	Ludmila	19.03.1993	25
Jablunkov	Sikorová	Jana	Anežka	19.03.1993	25
Ostrava	Ficová	Terezie	Zdislava	20.03.1993	25
Sokolov	Somorovská	Helga	Terezie od dítěte Ježíše	20.03.1993	25
Frýdek-Místek	Golich	Jaroslav		18.01.1998	20
Praha Spořilov	Holasová	Zuzana	Marie	18.01.2003	15
Praha Spořilov	Roubal JUDr.	Václav	František	18.01.2003	15
Ostrava	Hermann	Jaromír	Pio	25.01.2003	15

O barevném sněhu a andělech strážných

Milé děti, vy určitě víte, že v nebi jsou andělé strážní. Však se určitě k tomu svému andělíčkoví strážníčkovi každý večer svědomitě modlíte. Takoví andělé mají strašně moc práce. Jen si to představte – takový malý nezbeda, co mamince často uteče ve městě na nákupech, ale nepodaří se mu vběhnout na silnici. Tak to zařídil určitě andělíček strážníček toho nezbedy a určitě mu pomohl i anděl strážný, co se stará o tu maminku.

Nebo stojí nějaká neposedná holčička na kraji rybníka a spadne tam. Tak potom hned několik andělíčků dělá, co může, aby někdo tu holčičku zachránil. To zpravidla dopadne dobře, protože na kraji rybníka bývá hloubka nebezpečná jen pro malé děti, takže zachránci nemají tolik práce. Také se třeba někde perou dva kluci a jeden z nich může narazit na kraj stolu. Ale andělíci pracují tvrdě na tom, aby rvačka skončila jen roztrhaným oblečením. A takhle bych mohla vyprávět dlouho.

Co možná ale děti nevíte, je to, že každý andělíček, který hlídá svého svěřence, má podle něj i své jméno. V jednom městě v dnešní době žila holčička a jmenovala se Natálka. Její anděl strážný se jmenoval Natalius. Měla malého bratříčka Davídka, se kterým měl jeho andělíček David hromadu, ale opravdu velkou hromadu práce. Davídek už chodil i mluvil, musel všechno vyzkoušet, i to, co bylo dost nebezpečné. Venku mamince neustále utíkal, doma vytahoval ze šuplíků přibory a nože, a když chodila rodina plavat do bazénu, už několikrát se topil. Co však doma stále dělal a nemohl ho to nikdo odnaučit, že stále lezl někam do výšek. Jeho oblíbené místo byl vršek klavíru v obývacím pokoji, kam vylezl vždy velmi rychle, když na něho nikdo nedával pozor. Potom nevěděl, jak slézt dolů, ale zkoušel to a jednou dokonce spadl. To se však nic nestalo, protože andělíček David to zařídil.

Jednou před Vánoci si hrála Natálka s korálky. Maminka musela na chvíli odběhnout k babičce, která bydlela v téže paneláku jako oni, a byla nemocná. Jmenovala se Jana a její anděl strážný Jan, ale kamarádi andělé mu říkali Honzík. Maminka se jmenovala Marie a její anděl Marius. Vždy, když odcházela, zavírala dveře do obývacího pokoje, kde stál klavír. Dnes však na to zapoměla a řekla jen Natálce, ať bratříčka pohlídá. Jak ale uhlídat takového neposedu?

Náhle se ozvala rána. Davídek ležel u klavíru, měl divně zkroucenou ručičku a moc plakal, ba dokonce křičel. Natálka začala plakat také. Jednak věděla, že ručička Davídka bolí, jednak měla výčitky, že lépe Davídka nehlídala.

V nebi nastalo pozdvižení. Všichni rodinní andělíci se vyčítavě dívali na Davida, který téměř plakal, protože malého nezbedu neuhlídali. Vzápětí ho však ujistili, že mu budou nezištně pomáhat. Maminka musela zavolat sanitku a v nemocnici synáčkovi ručičku operovali. Tatínek byl také celý ustaraný, ale s Natálkou si po návratu z práce hrál, aby oba zahnali černé myšlenky a strach o Davídka. Ten však dostal po operaci vysoké horečky. Andělíci úporně přemýšleli, jak napravit tu nešťastnou událost. Tu napadlo anděla Davida, že musí Davídkovi udělat nějakou radost:

„Už to mám, obarvíme sníh!“

„Cože?“, zeptal se andělíček Natalius.

„Copak nevíš,“ odpověděl David, „že radost uzdravuje? My uděláme Davídkovi radost a obarvíme sníh na tom stromě, na který Davídek vidí z okna nemocničního pokoje“.

Tak se do toho dali. Jednak zařídili, aby barevný sníh viděly jen a jen obě děti. Protože spěchali, nestačili požádat Pána Ježíše o svolení k takovému zázraku, a tak se toho ujal anděl Marius a Pepík, strážný anděl tatínka Josefa.

Příští den šla maminka s Natálkou do nemocnice, ale Natálka musela čekat chvíli před nemocnicí s tatínkem. Děti do nemocnice nesmí. Najednou viděla strom, na kterém se třpytil barevný sníh.

„Tati, barevný sníh, támhle, koukej!“

„Holčičko, co to povídáš,“ lekl se tatínek, „sníh nemůže být barevný. Ještě, abys nám ty onemocněla.“

A sáhl Natálce na čelo, jestli nemá horečku jako Davídek. Maminka se vrátila z nemocnice, tatínek se šel na syna také podívat, ale maminka měla slzy v očích a tatínek byl po návratu z nemocnice nezvykle vážný.

A Davídek? Když mu jedna sestřička dávala lék, řekl slabým hlasem: „Sníh.“

Barevný sníh, který viděl, se třpytil v dopoledním sluníčku. Nikdy nic tak krásného neviděl. Měl opravdu velkou radost. Odpoledne horečka trochu klesla a za tři dny se mohl Davídek vrátit domů. To byly krásné Vánoce. Na stole vonělo cukroví, babička už byla zdravá a všichni se radovali nejenom z dárečků pod stromečkem, ale hlavně z toho, že ten nešťastný pád z klavíru dopadl vlastně dobře.

Jana Anežka Heroutová OFS